

stensen, Anders Andersen, Alfred Bøgh, Jens Chr. Christensen, Foged, Poul Møller, Jørgen Jørgensen (Ullerup) og H. K. Sørensen.

Formanden: Jeg skal lade den sidste sag udgå af dagsordenen. Der er herefter ikke mere at foretage i dette møde.

På den af indenrigsministeriet i medfør af valglovens § 50 udarbejdede liste findes opført som 1. stedfortræder for afdøde folketingsmand Nørrelund i Odense amtskreds remisearbejder Poul Søgaard, Odense.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 24. februar kl. 14 med følgende dagsorden:

1) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om uretmæssig konkurrence og varebetegnelse.

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om udførsel af frisk dansk frugt.

3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om naturfredning.

4) *Første behandling af:*

Forslag til normeringslov for finansåret 1959-60.

5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om tillæg til lov om smitsomme sygdomme hos husdyrene.

6) *Første behandling af:*

Forslag til lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige.

Formanden meddelte sluttelig planen for tingets øvrige møder i den følgende uge.

Mødet hævet kl. 16¹⁰.

60. møde.

Tirsdag den 24. februar kl. 14.

Formanden: Da vi lørdag aften fik meddelelse om, at folketingsmand *Flemming Hvidberg* var død under sin forskningsrejse i Palæstina, måtte vi føle det som noget uvirkeligt, sådan som det undertiden sker, når et menneske, vi kender og holder af, går pludselig bort midt i sin gerning, og så måtte vi bagefter gøre os fortrolig med, at det er den hårde virkelighed.

Flemming Hvidbergs arbejde i dansk politik blev på flere måder præget af hans forskertrang, og der er ingen tvivl om, at den ofte har afholdt ham fra at lægge sig for tidlig fast på en påstand eller et overleveret standpunkt.

Da han i 1943 — efter det store nationale valg — første gang mødte i folketinget, var han både en moden mand og en trænet videnskabsmand, men han havde ikke nogen egentlig partipolitisk fortid. Alligevel gik han hurtigt og på naturlig måde ind i den arbejdsgang, der nødvendigvis må præge lovgivningsarbejdet. Det varede da heller ikke længe, inden hans parti brugte ham flittigt på en række betydningsfulde områder.

Det er vel ikke nødvendigt at fremhæve særlig stærkt, at det specielt var på undervisningsområdet og under løsningen af de kulturelle opgaver, man havde hårdt brug for Flemming Hvidbergs omfattende viden og store arbejdsevne.

Det følte da også som en selvfølge, at han overtog undervisningsministeriet, da hans parti var med til at danne regering i 1950, og det blev ikke mindre selvfølgeligt, at han efter sin afgang som minister var sit partis selvskevne ordfører på en række kulturelle felter spændende lige fra den